

Arrest

nr. 53 554 van 21 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 maart 2010 het Rijk binnen en diende op 23 maart 2010 een asielaanvraag in. Op 5 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Edo State (Nigeria) en te behoren tot de Jerry Shidle-clan.

U werd op 20 januari 1986 geboren te Jowhar (Somalië) uit een Nigeriaanse moeder en een Somalische vader. Toen u 4 jaar oud was, in 1990, werd uw vader door onbekenden gedood in de

burgeroorlog te Mogadishu. In 1991 besloot uw moeder u mee te nemen naar haar land van herkomst, Nigeria. U en uw moeder vestigden zich in Aduwawa (Edo State). Enkele jaren later verhuisde u met uw moeder naar Uselu (Edo State) omdat uw moeder problemen had met haar familieleden die niet konden aanvaarden dat uw moeder met uw vader, een moslim, gehuwd was geweest. U ging gedurende 3 jaren naar de lagere school in Urorer, een dorp nabij Aduwawa. Vervolgens liep u gedurende 2 jaren middelbare school in Aduwawa. U zette uw studies stop in 2002. In 2005 begon u te werken als automecanicien in een garage te Owosheni (Benin State). In november 2006 stierf uw moeder een natuurlijke dood. Op 6 juli 2009 arriveerde u op uw werkplaats doch u voelde zich ziek. Uw werkgever, Keislay Osaze, argumenteerde echter dat er te veel werk was en dat u bijgevolg niet huiswaarts kon keren maar aan de slag moest als automecanicien in de garage. Keislay Osaze zei u dat u de auto van mijnheer Ogiso diende te herstellen. U vatte het werk aan doch u veroorzaakte per ongeluk een brand in de auto van mijnheer Ogiso. Uw werkgever en collega's poogden de brand te blussen doch de auto van mijnheer Ogiso brandde volledig uit. Mijnheer Ogiso werd opgebeld en uitgelegd wat er gebeurde. Vervolgens begaf mijnheer Ogiso zich naar de garage met in zijn kielzog 7 jongens. Zij begonnen u te slaan met stokken. Ook uw werkgever, Keislay Osaze, deelde in de klappen. Mijnheer Ogiso snauwde hem echter toe dat hij zich niet moest moeien zoniet zou hij ook meegenomen worden. U werd vervolgens meegenomen naar een u onbekende plaats alwaar u werd opgesloten. Tijdens uw opsluiting werd u herhaaldelijk gezegd dat u de verknoeide auto diende te betalen. Na 4 dagen opgesloten te zijn geweest werd u naar een lokaal politiekantoor gebracht in Benin City. Toen u 3 maanden doorgebracht had in de cel diende u een document te ondertekenen waarin geschreven stond dat u de auto zou vergoeden aan mijnheer Ogiso doch u repliceerde dat u geen geld had en weigerde te tekenen. U werd opnieuw opgesloten in de cel met de mededeling dat u opgesloten zou blijven tot u wilde onderhandelen met de eigenaar van de auto, mijnheer Ogiso. Op 7 januari 2010 werd u door een politieman uit de cel gehaald en u kreeg de opdracht om het vuilnis buiten te zetten. U maakte van de gelegenheid gebruik om het politiekantoor te ontvluchten en u ging naar Lagos. Op 28 februari 2010 verliet u Nigeria. U reisde per schip vanuit Lagos naar Oostende (België) alwaar u op 19 maart 2010 arriveerde. U vroeg op 23 maart 2010 asiel aan.

B. Motivering

Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal blijkt namelijk dat uw kennis over Somalië bijzonder beperkt is. Zo verklaarde u dat u en uw vader tot de etnische groep Jerry Shidle behoorden (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 18 mei 2010, p. 8). Wanneer de interviewer u vroeg of u naast uw eigen clan nog andere clans kende die in Somalië resideren (p. 8) kon u enkel Hawiye opnoemen (p. 8). U kon evenmin toelichten tot welke subclans u en uw vader behoorden (p. 8). Voorts verklaarde u niet te weten wat speciaal is aan de etnische groep Shidle waartoe u nota bene zelf zou behoren (p. 10) en u voegde er aan toe niets te weten over Shidle (p. 10). Gezien het primordiale belang van de kennis van het clansysteem in de Somalische samenleving en het feit dat kinderen reeds op zeer jonge leeftijd hun afstammingslijnen worden aangeleerd (zie informatie in administratief dossier) is het merkwaardig dat uw kennis te wensen overlaat. Daarnaast kan opgemerkt worden dat het toch wel opmerkelijk is dat u verklaarde dat uw vader in 1990 gedood werd in de oorlog (p. 4) doch dat u er aan toevoegde niet te weten wie de daders waren van de moord op uw vader (p. 4), niet te weten om welke reden uw vader gedood werd (p. 4), niet toe te kunnen lichten wie in de oorlog van 1990 de strijdende partijen waren (p. 4) en niet te weten waarom de oorlog uitbrak in Somalië (p. 4). U voegde er aan toe niet te weten welke groepen in Somalië vochten gedurende de burgeroorlog (p. 10), u verklaarde niet te weten welke clans vochten in de burgeroorlog (p. 10) en u beweerde noch namen van krijgsheren in Somalië (p. 11) noch namen van leiders van rebellengroepen te kennen in Somalië (p. 10). U kon evenmin namen van milities (p. 11) of rebellengroepen (p. 11) benoemen in Somalië. Tot slot herhaalde u de reden voor de uitbraak van de oorlog in Somalië niet te kennen (p. 11).

Uw bewering dat u op 4-jarige leeftijd Somalië verliet en vervolgens in Nigeria verbleef vormt geen afdoende verantwoording voor voorgaande vaststellingen en opmerkingen gezien er redelijkerwijze mag verondersteld worden dat u op zijn minst een basiskennis zou hebben over uw beweerde land van oorsprong en over de redenen waarom u en uw moeder destijds Somalië zouden verlaten hebben. De vaststelling dat u probleemloos namen van districten en zelfs subdistricten kon opsommen (p. 10) doch niet kon antwoorden op eenvoudige vragen die onmiddellijk betrekking hadden op uw familie en de oorlogssituatie die jullie zouden ontvlucht zijn (cf. supra), wijst op het ingestudeerd karakter van uw kennis ter zake en ondermijnt verder in ernstige mate de door u voorgehouden Somalische nationaliteit.

Ten tweede blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat, indien uw moeder werkelijk over de Nigeriaanse nationaliteit beschikte, zoals u steeds staande hield (p. 3), u overeenkomstig artikel 25(1)(c) van de Nigeriaanse grondwet de Nigeriaanse nationaliteit hebt door geboorte (zie informatie in administratief dossier). Derhalve dient uw asielaanvraag ook ten aanzien van Nigeria beoordeeld te worden, zeker nu blijkt dat u niet aannemelijk maakt de Somalische nationaliteit te bezitten.

Betreffende de door u aangehaalde problemen in Nigeria dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u Nigeria heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar Nigeria.

U verklaarde Nigeria verlaten te hebben omwille van problemen die u had naar aanleiding van het onopzettelijk vernietigen van de auto van mijnheer Ogiso en uw onmogelijkheid hem schadeloos te stellen (p. 12-13), echter volgende bedenkingen kunnen worden gemaakt bij uw verklaringen hieromtrent voor het Commissariaat-generaal. Vooreerst kan opgemerkt worden dat de door u aangehaalde feiten geen verband houden met de criteria van de Conventie van Genève. Overeenkomstig artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève is een vluchteling immers een persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen. De door u aangehaalde redenen voor het verlaten van Nigeria zijn daarentegen van persoonlijke en vooral financiële aard.

Voorts dient vastgesteld te worden dat diverse vage en weinig aannemelijke verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag in ernstige mate ondermijnen.

Zo is het merkwaardig dat u nagenoeg niets weet over mijnheer Ogiso niettegenstaande deze persoon aan de basis ligt van de door u ingeroepen vrees voor vervolging en u gedurende meerdere maanden liet opsluiten. U beweerde namelijk de volledige naam van mijnheer Ogiso niet te kennen (p. 11), u kon niet toelichten of Ogiso de voor- dan wel familienaam was van deze persoon (p. 11), u kon in het geheel niet toelichten waar mijnheer Ogiso woonde (p. 12) en wist niet eens in welke stad of dorp mijnheer Ogiso resideerde (p. 12). Voorts verklaarde u niet te weten welke job mijnheer Ogiso uitoefende (p. 12), noch welke functie hij precies bezat (p. 12) noch kon u toelichten of mijnheer Ogiso werkzaam was in de openbare of private sector (p. 12). U voegde er aan toe niets te weten over mijnheer Ogiso (p. 12). Nochtans verklaarde u eerder dat mijnheer Ogiso toch min of meer een vaste klant was van de garage alwaar u werkzaam was gezien u in dit verband verklaarde "[H]ij [mijnheer Ogiso] kwam steeds zijn auto bij ons laten repareren" (p. 12). Verder beweerde u dat mijnheer Ogiso zich, nadat u zijn wagen vernielde, naar de garage begaf met in zijn kielzog 7 jongens (p. 13). U verklaarde echter de identiteit van deze 7 jongens niet te kennen (p. 13), niet te weten of deze 7 jongens al dan niet werknemers (p. 13), familieleden (p. 13) of vrienden (p. 13) waren van mijnheer Ogiso noch kon u toelichten waarom deze 7 jongens mijnheer Ogiso precies vergezelden (p. 13). Daarenboven verklaarde u gedurende 4 dagen opgesloten te zijn geweest door mijnheer Ogiso (p. 13) doch u kon niet nader toelichten waar u dan wel vastgehouden werd (p. 13). U beweerde tevens gedurende ongeveer 7 maanden vastgehouden te zijn in een politiecel (p. 15) doch u kon slechts één politieman bij naam noemen, meer bepaald, Ossi (p. 15), zonder dat u kon toelichten of dit al dan niet zijn werkelijke naam was (p. 15).

Bovendien kan worden opgemerkt dat het uiterst bevreemdend is dat u verklaarde dat uw werkgever en eigenaar van de garage, Keislay Osaze, aan de gedupeerde mijnheer Ogiso voorstelde om te blijven en te onderhandelen over de schade die u aanrichtte aan zijn voertuig (p. 13) doch dat mijnheer Ogiso hierop niet zou ingegaan zijn (p. 13 en 14) en meer zelfs, uw werkgever en eigenaar van de garage expliciet gebod zich niet te bemoeien met het voorval (p. 13) hoewel er logischerwijze toch van uitgegaan zou kunnen worden dat de gedupeerde alle baat had bij het zoeken naar een oplossing en het bekomen van een eventuele schadeloosstelling die hem nota bene werd aangeboden door degene die aansprakelijk is voor de garage, Keislay Osaze. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het merkwaardig is dat de gedupeerde mijnheer Ogiso de verzoeningspoging van uw werkgever zonder meer afwimpelde hoewel toch verondersteld kan worden dat de eigenaar van de garage zich in een meer solvabele positie zou bevinden dan u als jonge werknemer. Immers, uit het door u afgelegde asielaanvraag blijkt namelijk dat het vergoeden van de door u veroorzaakte schade het enige motief was voor uw opsluiting (p. 14). Daarenboven is het merkwaardig dat u steeds verklaarde dat u

weigerde een verklaring te ondertekenen waarin gestipuleerd stond dat u akkoord zou gaan met het betalen van een schadeloosstelling (p. 15) hoewel u het klaarblijkelijk naliet om te informeren naar het exacte bedrag van de schadeloosstelling (p. 15). Het is immers bijzonder weinig geloofwaardig dat u herhaaldelijk weigert te onderhandelen en weigert akkoord te gaan met het uitkeren van een schadevergoeding onder het mom dat u het gevraagde bedrag niet kon betalen (p. 15) zonder u er van vergewist te hebben welk bedrag de gevraagde schadeloosstelling precies behelsde. Bovendien is het op zich ook uiterst bevreemdend te noemen dat u resoluut zou weigeren op een dergelijk onderhandelingsaanbod in te gaan en integendeel zou verkiezen in detentie te blijven zonder enig concreet vooruitzicht op een mogelijke vrijlating. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook moeilijk geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met mijnheer Ogiso.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat zelfs zo geloof zou gehecht worden aan uw asielrelaas, quod non, de asielprocedure niet tot doel heeft personen te helpen hun strafrechtelijke en/of burgerrechtelijke aansprakelijkheid of verantwoordelijkheid te ontlopen. Wat uw beweerde opsluiting en ontsnapping betreft, dient bovendien opgemerkt te worden dat u volgens uw verklaringen na uw beweerde ontsnapping uit de politiecel nog gedurende ongeveer 7 weken in Lagos verbleef (p. 9 en 15-16), waar u overigens geen problemen kende (p. 16), en u manifest naliet uw situatie aan te klagen en/of een mogelijke - juridische - oplossing te zoeken voor uw conflict met mijnheer Ogiso, eventueel via een advocaat of mensenrechtenbeweging. Niet alleen mag dit redelijkerwijze van u verwacht worden, uw inertie ter zake is bovendien van aard het reeds vastgesteld ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde problemen verder te bevestigen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar Nigeria een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan. De bijkomende stukken die u zou voorleggen om uw Somalische nationaliteit aan te tonen bereikten tot op heden het Commissariaat-generaal niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Indien verzoeker terecht verwijst naar rechtspraak van de Raad van State (RvS 20 november 2001, nr. 100.940, Decruynaere) waarin gesteld wordt dat "*De materiële motiveringsplicht*" inhoudt "*dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden*" dan dient ook te worden benadrukt dat voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en

relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.2. Verzoeker houdt vol de Somalische nationaliteit te bezitten via een Somalische vader en geboren te zijn in Somalië. Het administratief dossier bevat echter geen enkel element waaruit verzoekers Somalische herkomst zou kunnen blijken. Evenmin wordt aangetoond dat verzoekers vader Somaliër was terwijl verzoekers moeder een huwelijksakte moet bezitten. Verder wordt niet aangetoond dat verzoekers moeder door haar huwelijk de Somalische nationaliteit kreeg en de naam van haar man droeg. Indien verzoeker geboren is in Somalië had hij minstens over een geboorteakte moeten beschikken en bovendien nu hij met zijn moeder reisde naar Nigeria over een paspoort. Verzoeker heeft bovendien gestudeerd zodat hij ook in Nigeria over identiteitsdocumenten beschikte (zie CGVS-verhoor p.9 "*Mijn identiteitskaart van de secundaire school*"). Aldus kon hij minstens aantonen dat zoals het CGVS terecht stelt, omwille van zijn moeder (ook) over de Nigeriaanse nationaliteit beschikte.

3.2.1. Niettegenstaande de verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling zijn ook verzoekers verklaringen op het punt van zijn nationaliteit geheel ongeloofwaardig (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Daargelaten dat verzoekers kennis over Somalië mogelijk gebrekkig is nu hij er op vierjarige leeftijd vertrok, is minder aannemelijk dat verzoeker -of zijn moeder- ook in Nigeria geen contact zocht met de Somalische gemeenschap. Verder blijkt verzoeker evenmin geïnteresseerd in Somalië in het algemeen (de burgeroorlog, de strijdende clans en krijgsheren, rebellengroepen) en in zijn eigen familie en herkomst. Naast enkele van buiten geleerde namen van districten en zelfs subdistricten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) is frappant dat verzoeker onbekend blijft met de sociale structuren in Somalië en de familie van zijn Somalische vader terwijl hij als clanlid ook in het buitenland verantwoordelijkheden heeft. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de dood van zijn vader nu hij tijdens het CGVS-verhoor stelde dat zijn vader tijdens zijn werk als taxichauffeur stierf, maar in het verzoekschrift stelt dat zijn vader meedeed aan de gevechten gezien hij "*sneuvelde in de oorlog*". De commissaris-generaal stelt dan ook terecht dat verzoekers geringe kennis ingestudeerd voorkomt.

3.2.2. Verzoeker toont niet aan een Somalische vader te hebben, laat staan de Somalische nationaliteit. Aldus dient de beoordeling van zijn asielaanvraag ten aanzien van Nigeria te gebeuren, het land van zijn moeder waar hij is opgegroeid. Uit de objectieve informatie door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat verzoeker gelet op artikel 25, 1, c van de Nigeriaanse grondwet, de Nigeriaanse nationaliteit kan verkrijgen nu een van zijn ouders Nigeriaans staatsburger is. Verzoeker betwist, noch weerlegt deze objectieve informatie. Verzoeker verklaarde wel over een werkcertificaat en een identiteitskaart van de secundaire school te bezitten, maar legt beide documenten niet voor. Het is geenszins aannemelijk dat verzoeker zich kan inschrijven op school zonder enig identiteitsbewijs. Evenmin is het aannemelijk dat verzoeker, noch zijn moeder desgevallend geen initiatief ondernamen ten einde hem Nigeriaans staatsburger te maken. Evenmin kunnen verzoekers verklaringen aantonen dat hij een Somalische burger zou zijn nu hij dan ook minstens contacten moet hebben gehad met de Somalische diplomatieke diensten.

3.3. Verzoeker verklaart Nigeria te hebben verlaten omwille van problemen met mijnheer Ogiso in het bedrijf waar verzoeker als automechanicien werkte nu hij per ongeluk de wagen van die man vernielde tijdens herstellingswerken. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekers asielmotieven geen verband houden met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit klemt te meer nu de door verzoeker aangehaalde feiten, met name het beschadigen van iemands eigendom in wezen gemeenrechtelijk van aard zijn.

3.4. Waar verzoeker verklaart door mijnheer Ogiso te zijn geslagen, opgesloten en later in een politiekantoor opgesloten, onderbouwt hij zijn beweringen geenszins met objectieve elementen. De waarachtigheid van verzoekers relaas wordt ondermijnd door zijn uiterst geringe kennis van mijnheer Ogiso, zijn onwetendheid aangaande de geëiste schadevergoeding en zijn nalaten om na zijn ontsnapping enige vorm van nationale bescherming in te roepen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat

het per ongeluk vernielen van een wagen aanleiding kan geven tot mishandeling, ontvoering en gevangenneming.

3.5. Verzoekers bouwt beweringen geen eerlijk proces te krijgen in Nigeria, noch zich te kunnen beroepen op hulp van de plaatselijke autoriteiten, kunnen niet overtuigen. Verzoeker onderbouwt zijn bewering dat *“het principe van eigenrichting veelvuldig wordt toegepast in zijn thuisland”* geenszins met objectieve elementen. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat de eigenaar en dus verantwoordelijke van de garage wel bereid was tot onderhandelen met de gedupeerde.

3.6. Verzoeker beperkt zich voorts in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Hij legt geen enkel nuttig element neer ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Aldus blijven de motieven van de bestreden beslissing gehandhaafd en toont verzoeker geenszins aan problemen te hebben gekend in Nigeria.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker *“is van oordeel dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van voormeld artikel 48/4 §2,c omwille van de aan de gang zijnde burgeroorlog in Somalië”*.

4.2. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en is verzoekers Somalische herkomst geheel verzonnen aangemeten. Zijn verklaringen inzake Somalië zijn dan ook bedrieglijk. Verzoeker komt van Nigeria en houdt bewust zijn Nigeriaanse identiteitsdocumenten achter. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Wat de situatie in Nigeria betreft dient er op gewezen te worden dat verzoeker niet verontrust was door de Nigeriaanse autoriteiten en hij -in zover hier enig geloof kan worden aangehecht, quod non- enkel een probleem had met een gedupeerde van de garage waar hij werkte en die hij niet nader kan preciseren. Verzoekers verklaringen zijn een aaneenschakeling van verzonnen beweringen. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK